Klausimas, ar visatoje esame vieni, žmonijai neduoda ramybės nuo seniausių laikų. Nors skeptikai ateivius laiko fantastinių filmų veikėjais, kiti žmonės tiki, kad jie egzistuoja ir netgi lankosi Žemėje. Ką apie tariamus nežemiškos gyvybės vizitus mūsų planetoje žinome šiandien?

NSO – fantastinių filmų elementas ar realybė?

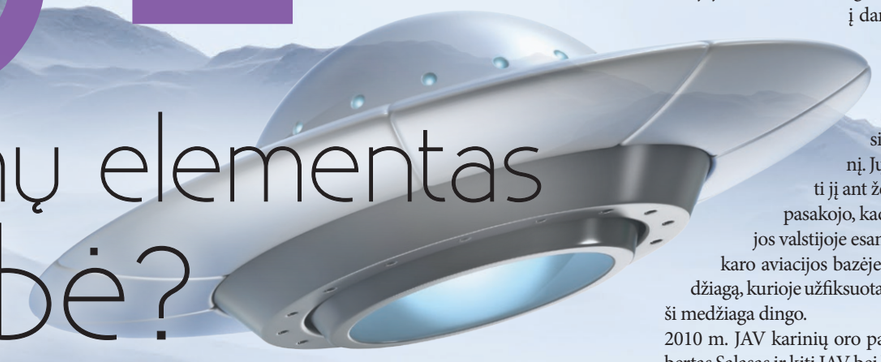

ĮDOMU

- *Manoma, kad nuo seniausių laikų iki šių dienų NSO regėjo apie 50 mln. žmonių.*
- *2007 m. Prancūzija paviešino sukauptus duomenis apie NSO – per 1600 užfiksuotų atvejų. Tai vienintelė pasaulio šalis, kuri pastaruosius du dešimtmečius viešai vykdo NSO tyrimų programą.*
- *2009–2011 m. 67 % padaugėjo NSO fiksavimų. 2011 m. per mėnesį pasaulyje vidutiniškai užregistruojama apie 500 atvejų, o prieš 3 m. jų buvo 300. Kodėl žmonės pradėjo dažniau regėti NSO, nežinoma.*
- *Pirmoji NSO nuotrauka padaryta 1883 m. Jos autorius – astronautas Džozas Bonila iš Meksikos.*

Stebimi nuo seniausių laikų

NSO (neatpažintas skraidantis objektas) – reiškinys, kurio prigimties nepavyksta paaiškinti jokiais gamtos, technikos dėsniais ir išradimais. Apie NSO užsimenama netgi Biblijoje, religinėse indų, žydų knygose. Apie šį reiškinį rankraščiuose rašė šumerai, jie minėjo keistus objektus danguje, kuriuos esą valdė neaiškios kilmės spinduliai. Apie 3500 m. senumo senovės egiptiečių rašytiniuose šaltiniuose minimas įvykis, kai faraonas Tutmozis danguje regėjo ugnies rutulius, kurių kasdien daugėjo. NSO matė ir Aleksandras Makedonietis. Savo kronikose jis minėjo, kad kariuomenei vykstant į mūšį su finikiečiais danguje staiga blykstelėjo metaliniai skydai ir išgąsdino vyrus ir žirgus. Skydai į finikiečių miesto sieną paleido spindulį ir pavertė ją dulkėmis. Tai padėjo kariuomenei įsiveržti į miestą. NSO minimas viduramžių tekstuose, kuriuose rašoma, kaip virš Europos pakibo keistas plokščias objektas, apsuptas ugnies ir ryškios šviesos. Vokietijos metraščiuose minima, kaip 1561 m. virš Niurnbergo pasirodė milžiniškų apvalių cilindrų, iš kurių atsiskyrė mažesni ir pradėjo tarpusavyje kautis. Prabėgus 5 m. panašų įvykį regėjo šveicarai. NSO apraiškos stebėtos ne tik įvairiais laikais, bet ir įvairiausiuose pasaulio kampeliuose. Tai tęsiasi iki šiol.

Daugumą atvejų įmanoma paaiškinti

NSO reiškinys plačiau imtas tyrinėti 1947 m., kai amerikiečių verslininkas ir pilotas Kennethas Arnoldas pranešė prie Reinyro kalno regėjęs devynis nežinomos kilmės skraidančius objektus. Vyras spėjo apskaičiuoti jų skriejimo greitį. Jis siekė 1930 km/val. Objektai danguje priminė metalinius diskus. K. Arnoldui nutikęs įvykis paskatino JAV karines oro pajėgas pradėti NSO tyrimų projektą „Mėlynoji knyga“, trukusį 1952–1969 m. Per šiuos metus išanalizuoti 12 618 atvejų ir daugelį pavyko paaiškinti: įvairių anomalijų sukėlė natūralūs gamtos reiškiniai, kariškių naudojama technika, įprasti orlaiviai. Neišaiškinti liko vos apie 6 % NSO pasirodymų. Visgi šis projektas vertintas skeptiškai, sklido kalbų, kad tai buvo tik priedanga, siekiant nuslėpti tikrąją NSO reikšmę. NSO reiškinį tyrė ir Kanados, Australijos, Meksikos, Brazilijos, Rusijos, Europos valstybių ir kitos vyriausybės. Nė viena jų viešai nepalaiko hipotezės, kad NSO gali būti nežemiškos kilmės. Visgi netgi šiais laikais 5–10 % NSO pasirodymų neįmanoma paaiškinti.

Ateiviai jau tarp mūsų?

Nors daugumos šalių vyriausybės neigia, kad turi įrodymų apie nežemiškos kilmės gyvybės egzistavimą, kai kurie aukšto rango pareigūnai ir mokslininkai kalba ką kita. 2000 m. vienas pirmųjų JAV astronautų Gordonas Cooperis, Vašingtone pristatydamas savo knygą, pareiškė, kad JAV vyriausybė slepia tiesą apie NSO ir tai, kad Žemėje jau buvo nusileidęs kosminis laivas iš kitos planetos. Savo knygoje aprašo istoriją, kaip pats 1951 m. pirmą kartą susidūrė su NSO. Tuomet tarnavo JAV karo aviacijos pajėgose Vokietijoje ir kartu su kolega buvo priverstas kilti į dangų, nes jame buvo pastebėtas neatpažintas skraidantis objektas, primenantis milžinišką sidabro spalvos dubenį. Jų tikslas buvo nuleisti jį ant žemės. Taip pat vyras pasakojo, kad 1961 m. Kalifornijos valstijoje esančioje Edvardso JAV karo aviacijos bazėje matė filmuotą medžiagą, kurioje užfiksuota NSO avarija. Vėliau ši medžiaga dingo.

2010 m. JAV karinių oro pajėgų kapitonas Robertas Salasas ir kiti JAV bei britų atsargos kariškiai suorganizavo konferenciją, kurioje prisipažino patys susidūrę su NSO. Kariškiai pasakojo, kad NSO buvo nusileidęs tiek britų, tiek JAV oro pajėgų bazėse, tik vyriausybės tai kruopščiai slėpė. Pasak R. Salaso, kai šis budėjo Montanoje esančioje Malmstromo oro pajėgų bazėje, tiesiai virš jos pakibo NSO ir išjungė net dešimt bazėje buvusių branduolinių raketų. Prabėgus savaitei tai pasikartojo kitoje karinėje bazėje.

Dar skandalingesnę istoriją 2014 m. pateikė karinę aviacijos techniką gaminančios bendrovės „Lockheed Martin“ vyriausiasis tyrėjas Boydas Bushmanas, dirbęs slaptoje 51-ojoje zonoje. Pastaroji yra įslaptinta karinė bazė pietvakarių Nevadoje (JAV). Oficialiai joje vyksta naujų lėktuvų ir modernios karinės technikos bandymai, bet, pagal sąmokslo teorijas, būtent čia JAV vyriausybė slepia įrodymus apie NSO. Anot B. Bushmano, tai tiesa. Esą ryšys su nežemiška civilizacija seniai užmegztas, ateiviai ne kartą lankėsi Žemėje. Vyras netgi pateikė ateivių nuotraukų, neva darytų 51-ojoje zonoje. Neva į Žemę atvykstantys ateiviai gyvena Kvintumnijos planetoje, esančioje už 68 šviesmečių nuo mūsų, bet pažangios technologijos jiems leidžia atskristi vos per 45 min. Pasak B. Bushmano, slaptoje bazėje ateiviams nusileisti įrengta speciali vieta. Anot jo, jie jau ne vienus metus kartu su slaptojoje bazėje dirbančiais mokslininkais vykdo bendrus tyrimus. Ateiviai esą panašūs į žmones, tik žemesni – apie 1,5 m ūgio. Jų pirštai ilgesni, apie 30 cm, o kojų – dar ir su plėvėmis. Šios būtybės bendrauja telepatiškai, o jų amžius siekia iki 230 m. B. Bushmano versiją palaiko ir Taivano astrobiologas Scottas Waringas, ne vienus metus tyrinėjantis NSO. Jis domėjosi 51-aja zona ir, pasitelkęs „Google Earth“ žemėlapį, apžiūrėjo čia įrengtą angarą, kuriame sukurtas dirbtinis klimatas. Pagal sąmokslo teorijas, jame nuo 1989 m. saugomos sudužusio ateivių laivo liekanos. Stebėdamas šią vietą skirtingais metais („Google“ žemėlapis turi tokią funkciją) S. Waringas buvo priblokštas – 2006 m. vaizde iš angaro tikrai kyšojo skraidanti lėkštė, o naujausiuose vaizduose jos nematyti. Vyras išmatavo jos skersmenį – jis siekė net 32 metrus. Galbūt tai koks nors aeronautikos išradimas, bet jis itin primena ateivių skraidančias lėkštes.

Susimąstyti verčia ir buvusio Kanados gynybos ministro Paulo Hellyerio pranešimas. 2015 m. Kalgario universitete (Kanada) surengtoje konferencijoje „Disclosure Canada Tour“ jis priekaištavo šalių vyriausybėms, kad šios slepia nuo visuomenės nežemiškos gyvybės egzistavimą. Jo teigimu, ateiviai Žemėje lankosi tūkstančius metų ir nerimauja dėl to, kaip alinime savo planetą. Esą jų vizitai itin suintensyvėjo XX a. antrojoje pusėje, kai žmonija pasigamino branduolinį ginklą. Pasak vyro, šiandien žinoma apie 80 ateivių rūšių, dauguma nusiteikusios palankiai, išskyrus dvi rūšis. Kai kurie ateiviai gyvena tarp mūsų ir yra tokie panašūs į žmones, kad prasilenkiant su jais gatvėje nekiltų jokių įtarimų. Esą jie tik gerokai blyškesni, todėl primena skandinavus. Pasak P. Hellyerio, nežemiškoms civilizacijoms turime būti dėkingi ir už kai kuriuos technologinius išradimus, pavyzdžiui, mikroschemas, neperšaunamas liemenes, LED šviestuvus.

Ateivių egzistavimu neabejoja ir buvęs NASA astronautas, dalyvavęs „Apollo 14“ misijoje, Edgaras Mitchellas. Jis pasakojo, kad ateiviai atvyko norėdami užkirsti kelią branduoliniam karui tarp JAV ir Rusijos. XX a. 5-ajame dešimtmetyje vyko pirmieji branduolinio ginklo bandymai Baltųjų smėlynų dykumoje (JAV, Naujoji Meksika). Esą tuomet ne vienas aukšto rango pareigūnas matė virš poligono pakibusius NSO, stebinčius, kas vyksta. E. Mitchellas prisipažino, kad aukšto rango kariškiai, dirbę Ramiojo vandenyno pakrantėje įkurtose karinės bazėse, jam ne kartą pasakojo apie tai, kaip jų paleistas balistines raketas numušdavo ateiviai. Jiems tai padaryti esą vieni niekai, nes jų technologijos kur kas tobulesnės negu mūsų. ►

Kasmet visame pasaulyje sulaukiama apie **70 000** *pranešimų apie matytus ateivius.*

Apie NSO užsimenama net Biblijoje, religinėse indų, žydų knygose.

Mėgstamiausia NSO vieta Žemėje –

Škotija.

Šioje šalyje vienas NSO atvejis tenka 17 000 gyventojų, Kanadoje – 61 000, JAV – net 136 500. NSO dažniau pastebima ir Prancūzijoje bei Italijoje.

Garsiausi incidentai

ROSVELIO. 1947 m. liepą Naujojoje Meksikoje, Rosvelyje (JAV) po siautusios audros ūkininkas dykumoje aptiko keistą sudužusį objektą. Apie radinį suskubo pranešti šerifui, o šis – karinėms oro pajėgoms. Kariškiai prisistatė itin skubiai ir dar skubiau pradėjo likviduoti avarijos padarinius. Netrukus vietinę žiniasklaidą apskriejo žinia, kad Rosvelyje rastas sudužęs ateivių laivas, bet jau po 3 val. ši žinutė paneigta. 2005 m. anonimu panoręs likti šaltinis, kuris esą dirbo JAV vyriausybėje, paviešino informaciją, kad Rosvelio avarija iš tiesų buvo susijusi su NSO, paskui vykdytas Serpo projektas – mainų programa tarp žmonių ir ateivių. Pasak šaltinio, jis pats dalyvavo šiame projekte ir žino, kad Rosvelio avarijos vietoje kariškiai aptiko dar gyvą ateivį ir keletą jau gyvybę praradusių jo gentainių. Visi buvo nugabenti į Naujojoje Meksikoje esančią Los Alamos nacionalinę laboratoriją. Gyvas likęs ateivis mokslininkams nurodė koordinates, kaip rasti jo planetą Serpo, esančią už 37 šviesmečių nuo Žemės, bei supažindino su kosminiame laive buvusiu komunikacijos įrenginiu, leidusiu užmegzti ryšį su tolimos planetos gyventojais. Su šiuo ateiviu mokslininkai bendradarbiavo iki 1952 m., kol jis mirė. 1964 m. įvyko planuotas susitikimas su į Žemę atvykusiais ateivių gentainiais, kurie nusileido netoli Alamogordo. Esą mokslininkai su jais bendravo angliškai, nes ateiviai turėjo modernią kalbos vertimo įrangą. Atvykėliai ne tik pasiėmė savo gentainių palaikus, bet ir sutiko su žmonėmis vykdyti mainų programą. 12 kruopščiai atrinktų kariškių išvyko kartu su jais ir 10 m. praleido Serpo planetoje. Komanda grįžo 1978 m., pavėlavusi 3 m. ir netekusi keturių narių – du mirė, kiti du nusprendė likti ateivių planetoje. Sugrįžę žmonės pasakojo, kad Serpo yra labai į Žemę panaši planeta, tik mažesnė. Ji sukasi aplink dvi žvaigždes, todėl planetoje didesnė radiacija ir aukštesnė temperatūra nei Žemėje. Taip pat joje niekada visiškai nesutemsta. Planetoje yra keli kalnai, bet nė vieno vandenyno. Augalų taip pat nedaug, tik vėsesnio klimato zonose. Yra ir gyvūnų, tačiau juos ateiviai naudoja ne maistui, o darbui. Planetoje gyvena apie 650 000 gyventojų, jie susiskirstę į nedideles bendruomenes. Centrinės valdžios nėra, bet puikiai verčiasi ir be jos. Planetoje nėra pinigų, ginklų ir smurto. Serpo planetos gyventojų reprodukcinė sistema tokia pat kaip žmonių, tik vaisingumas gerokai mažesnis, todėl vaikai labai saugomi, izoliuojami. Nors gyvenimo sąlygos svetimoje planetoje gana palankios, grįžę į Žemę ekspedicijos nariai greitai mirė dėl patirtos didelės kosminės radiacijos. Dviejų žmonių, nusprendusių likti Serpo planetoje, likimas nežinomas, nes su šios planetos gyventojais ryšio nepavyko užmegzti nuo 1985 m.

„GILĖ“. 1965 m. gruodžio 9 d. JAV ir Kanados oro erdvėje tūkstančiai gyventojų regėjo stambų krintantį objektą. Žiniasklaida pranešė, kad tai būta meteorito. Danguje regėtas objektas nukrito į mišką, pradėjo rūkti dūmai. Į įvykio vietą atskubėję gaisrininkai vėliau keistą objektą apibūdino kaip metalinį gilės formos, automobilio dydžio daiktą. Netrukus į incidento vietą atskubėjo ir kariškiai, jie atitvėrė teritoriją nuo smalsių žvilgsnių ir uždraudė į ją kelti koją pašaliniams asmenims.

„Gilė“ išgabenta kariniu sunkvežimiu nežinoma kryptimi. Dėl tokios skubios valdžios reakcijos pasklido kalbų, kad tai būta NSO avarijos, nors žiniasklaida ramino, kad neįvyko nieko ypatingo. Tik vienos radijo stoties žurnalistas atliko išsamų tyrimą ir skleidė informaciją, kad įvykis gali būti susijęs su nežemiška civilizacija, bet greitai nutilo, teigdamas, kad jam kalbėti uždraudė Pentagono atstovai. Po poros metų žurnalisto gyvybė užgeso per autoavariją, kurios kaltininkas liko nenustatytas.

CŽV ATSKLEISTA BYLA. Šių metų pradžioje JAV centrinė žvalgybos valdyba (CŽV) viešai prisipažino, kad dėl pusės 1950–1960 m. NSO pasirodymų iš tiesų kalta ji, nes vykdė slaptus tyrimus. Tačiau kita pusė atvejų lieka paslaptis net ir šiai tarnybai. Vienas tokių paslaptingų jų paviešintų atvejų nutiko 1952 m. Vokietijoje. Vyras su dukra motociklu važiavo namo, bet netoli Eselbacho sprogo padanga. Toliau teko keliauti pėsčiomis. Netrukus dukra tolumoje pastebėjo keistą daiktą. Buvo prietema, todėl vyras iš pradžių manė, kad ten laukinis gyvūnas, bet priėjęs arčiau labai nustebo – maždaug už 40 m aplink kažką, gulintį ant žemės, sukiojosi du metaliniais kostiumais vilkintys žmonės. Priėjęs dar arčiau vyras pamatė apvalų 13–15 m skersmens objektą. Tėvas riktelėjo dukrai, keisti žmonės, išgirdę riksmą, sušoko į tą objektą, šis ėmė greitai suktis ir pakilo. Žemėje liko tik apvali duobė.

Netgi šiais laikais 5–10 % NSO atvejų neįmanoma paaiškinti.

Teigiama, kad daugiausia NSO pasirodo liepą ir rugpjūtį.

Specialistės komentaras

Filosofijos daktarė, *raganė* **Jelena Simonova**

Šiais laikais prikaupta daugybė ateivių aprašymų. Vieni populiariausių – pilkieji. Tai žmones primenančios pilkšvos arba šviesiai žalsvos spalvos būtybės, neturinčios aiškių lyties požymių. Kiekviena jų turi keturias ilgas galūnes (rankas ir kojas), didelę, į viršų platėjančią galvą bei migdolo formos akis, kurių išoriniai kampučiai lokalizuoti kur kas aukščiau nei vidiniai. Greta pilkojo ateivio vaizdinio figūruoja keletas kitų, pavyzdžiui, nordai, *visiškai atitinkantys žmonių išvaizdą, tik tobulesni ir galingesni – bent 2 m ūgio, šviesiais plaukais ir žydromis akimis. Pasak kai kurių ufologų,* nordų *gana dažnai apsireikšdavo Žemėje XX a. 5-ajame dešimtmetyje. Taip pat pasitaikė reptiloidų – driežo ir žmogaus arba drakono ir žmogaus hibridų. Tam tikrais atvejais minimi kitų gyvūnų ir žmogaus hibridai. Pastarųjų sutinkama mitologiniuose siužetuose ir senovės statinių bei kitų konstrukcijų sienų piešiniuose.*

Numanoma, kad nežemiškoms civilizacijoms būdingas itin aukštas astronomijos, matematikos, inžinerijos mokslų ir statybos technologijų žinių lygis. Pagal kai kurias versijas, būtent šios žinios galėjo lemti piramidžių ir kitų sudėtingų statinių atsiradimą mūsų planetoje, nors moksliškai tai nepagrįsta. Populiarios pseudomokslinės teorijos akcentuoja, kad nežemiškos kilmės atstovai, prisidėję prie gigantiškų statinių atsiradimo, pasižymėjo itin aukštu ūgiu ir didžiule fizine jėga. Senovės šaltiniuose ir mitologijoje taip pat minimos neparastai aukštos būtybės – titanai bei kiti galiūnai, kurie dėl nežinomų priežasčių paliko Žemę. Pagal vieną pseudomokslinę versiją, šių būtybių apsilankymas mūsų planetoje susijęs su tam tikros misijos vykdymu, o statiniai ir konstrukcijos čia palikti komunikacijos tikslais. Kitoje versijoje pabrėžiami sudėtingai besiklostantys santykiai tarp aukštesnės rasės būtybių ir Žemės gyventojų, dėl to pastarieji galiausiai buvo palikti likimo valiai. Trečioje versijoje nežemiškos kilmės būtybės vaizduojamos turėjusios savanaudiškų tikslų.

Svečiai iš kosmoso fiziškai, sensoriškai ir intelektualiai yra kur kas labiau išsivystę negu žmonės. Ir tai lemia specifinę sąveiką su jais. Aprašyti kontaktų su ateiviais atvejai apibūdina tokią komunikaciją, kuri labiau primena telepatiją, keitimąsi mintimis ir vaizdiniais. Pasitaiko, kad atsakantis ateivio balsas yra girdimas taip, tarytum jo šaltinis būtų lokalizuotas ne išorėje, o pačiame žmoguje. Pastaruoju metu išpopuliarėjusiose savaiminio rašymo praktikose (informacijos priėmimas į savo mintis raštu arba žodžiu iš subtiliojo pasaulio) pirmiausia akcentuojamas pats nežemiškos kilmės informacinio šaltinio, su kuriuo įmanoma sąveikauti, realumas. Taip gaunama informacija dažnai būna susijusi su ekologinėmis problemomis, dėl kurių Žemei kyla grėsmė. Aukštesnės nežemiškos rasės kreipimasis apeliuoja į Žemės gyventojų sąmoningumą ir atsakomybės už padarytą žalą bei tolesnį planetos gyvenimą prisiėmimą.

Bet kokie bandymai įrodyti, kad kosmoso platybėse egzistuoja nežemiškos kilmės gyvybė, kurios išsivystymo lygis aukštesnis už žmogiškąjį, kelia daug keblumų. Tai nubrėžia oficialaus mokslo ribas ir priverčia suabejoti pamatine religiškai bei kultūriškai suformuota teze, kad esame vienintelės protingos būtybės visatoje. Visgi kiekviena racionaliai nepaaiškinama susidūrimo su nežemiškos kilmės būtybėmis patirtis verta dėmesio, net jeigu ir nėra objektyvių įrodymų. Neretai būtent tokios patirtys sukelia pozityvių pokyčių žmogaus gyvenime: nepaaiškinamą pasveikimą, gabumų atsiskleidimą, ekstrasensinių galių pasireiškimą.

REKLAMA

Hair Volume™
tabletės tikrai veikia!

*Kirsten ilgą laiką ieškojo būdų, kaip pasirūpinti savo slenkančiais plaukais. Pradėjusi vartoti **Hair Volume**™ jau po kelių savaičių pastebėjo, kad plaukai slenka mažiau, be to, labiau žvilga.*

Mano plaukai išslinko

Kirsten labai vargino plaukų slinkimas. „Išbandžiau įvairias tabletes ir produktus, skirtus plaukams, bet efekto nebuvo. Maniau, kad naudoju tikrai gerus produktus plaukams, o galvą plaudavau itin švelniai, bet viskas veltui.“

Perskaitė apie Hair Volume

Dabar Kirsten – pensininkė. Didžiąją gyvenimo dalį ji dirbo vaistinėje, be to, puikiai išmano chemijos mokslus. „Tai dar viena priežastis, kodėl perskaičiusi apie **Hair Volume** buvau skeptiškos nuomonės. Visada labai atidžiai skaitau ir analizuoju produkto sudėtį. **Hair Volume** sudėtyje buvo kažkas tokio, kad pamaniau, jog tai tikrai puikus produktas.“

Nuostabi patirtis

„**Hair Volume** tabletes vartoju keletą savaičių ir galiu drąsiai sakyti, kad jos tikrai veikia. Jaučiu, kad plaukai tapo vešlesni, žvilga ir mažiau slenka. Atrodo, kad ir nagai tapo stipresni, o jų paviršius lygesnis. Puikus efektas. Neabejoju, kad ir toliau vartosiu po 1 **Hair Volume** tabletę kasdien, net jei to reikės visą likusį gyvenimą“, – tikina laiminga Kirsten.

Plaukais rūpintis būtina

Rūpintis plaukais yra taip pat svarbu, kaip ir rūpintis oda. Laimei, yra paprastas ir efektyvus būdas pasirūpinti plaukais. Tiesiog kiekvieną rytą išgerkite po 1 **Hair Volume** tabletę plaukams. **Hair Volume** tabletės plaukų folikulus aprūpina mitybinėmis medžiagomis, kurių reikia plaukams augti ir jų puikiai būklei palaikyti.

Originalių **Hair Volume** tablečių galite įsigyti vaistinėse arba gamintojo interneto parduotuvėje *www.newnordic.lt*.

Norėdami gauti daugiau informacijos skambinkite telefonu (8 37) 22 20 23.

Maisto papildas

Hair Volume – tabletės plaukams su obuolių ekstraktu

Hair Volume tabletėse yra biologiškai aktyvių mitybinių medžiagų derinys, maitinantis plaukų folikulus. Tabletės gaminamos iš asiūklių, sorų ekstraktų, aminorūgščių L-cisteino ir L-metionino, vario, biotino, cinko, taip pat obuolių ekstrakto, turinčio natūralaus augimo faktoriaus procianidino B2. Cinkas ir biotinas padeda palaikyti normalią plaukų būklę. Natūraliai asiūklių ekstrakte esantis silicis reikalingas tam, kad plaukai būtų gražūs ir stiprūs. Aminorūgštis L-cisteinas yra svarbi keratino, plaukų sudarančios medžiagos, dalis. Dėl keratino plaukai yra tvirti ir lankstūs. Taip pat svarbu įvairi bei subalansuota mityba ir sveikas gyvenimo būdas.

Įsigykite **Hair Volume** ir plaukais pradėkite rūpintis jau šiandien.

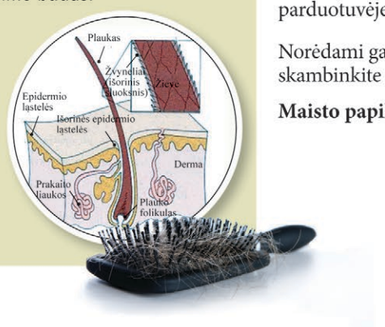

www.newnordic.lt Online Store